

Sygn. akt: WK 3/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Janusz Godyń (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wiesław Błuś

SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant :asystent SN Anna Krawiec

w sprawie st. szer. pchor. F. S., wobec którego warunkowo umorzono postępowanie karne, po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w dniu 6 maja 2014 r. kasacji na korzyść, wniesionej przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego, od wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego w L. z dnia 9 października 2013 r.,

uchyla zaskarżony wyrok w całości i przekazuje sprawę Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w L. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego z dnia 9 października 2013 r. słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej [...] - st. szer. pchor. F. S. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa polegającego na tym, że:

„1. 4 i 5 kwietnia 2013 r. będąc wyznaczonym rozkazem dziennym dowódcy II kompanii batalionu szkolnego [...] z dnia 2 kwietnia 2013 r. do pełnienia służby w składzie pododdziału alarmowego garnizonu [...], wykonał rozkaz niezgodnie z jego treścią w ten sposób, że 4 kwietnia 2013 r. około godziny 22³⁰ oddalił się z miejsca pełnienia służby do klubu P., z którego powrócił 5 kwietnia 2013 r. około godziny 3⁰⁰”, tj. przestępstwa określonego w art. 343 § 1 k.k.;

„2. 5 kwietnia 2013 r. około godziny 6³⁰ na terenie placu apelowego [...] naruszył nietykalność cielesną żołnierza młodszego stopniem - szer. pchor. M. P. z ww. szkoły w ten sposób, że co najmniej raz uderzył go pięścią w twarz”, tj. przestępstwa określonego w art. 351 w z w. z art. 353 k.k.

Wyrok zapadł po przeprowadzeniu przez sąd posiedzenia, w toku którego rozpoznany został wniosek prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania karnego. Uwzględniając stanowisko oskarżyciela publicznego, Sąd orzekł o warunkowym umorzeniu postępowania karnego na warunkach określonych we wniosku.

Orzeczenie uprawomocniło się z dniem 17 października 2013 r.

Wyrok zaskarżył w drodze kasacji na korzyść st. szer. pchor. F. S. Naczelny Prokurator Wojskowy, zarzucając:

„uchylenie w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej wymienione w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z art. 671 § 3 k.p.k. w zw. z art. 671 § 1 k.p.k. w zw. z art. 339 § 1 pkt 2 k.p.k., polegające na rozpoznaniu sprawy st. szer. pchor. F. S. przez sąd na posiedzeniu w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec wyżej wymienionego oskarżonego - bez udziału obrońcy, którego udział w tym posiedzeniu był obligatoryjny, bowiem oskarżony pełnił służbę w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego”.

W konkluzji, autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Z treści art. 671 § 3 k.p.k. w zw. z § 1 tego artykułu jednoznacznie wynika, że udział obrońcy w posiedzeniu w przedmiocie warunkowego umorzenia jest

obligatoryjny przed wszystkimi sądami wojskowymi w sprawie przeciwko żołnierzowi pełniącemu służbę w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego.

Przedmiotową sprawę Wojskowy Sąd Garnizonowy rozpoznawał na posiedzeniu w trybie art. 339 § 1 pkt 2 k.p.k. bez udziału obrońcy (*vide*: protokół posiedzenia – k. 233), mimo że oskarżony pełnił służbę w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego. Bezsporne jest zatem, że naruszone zostało prawo do obrony obowiązkowej, gwarantowane oskarżonemu przez art. 671 § 3 k.p.k. w zw. z § 1 tego artykułu.

Z tego względu, stwierdzając naruszenie przez wojskowy sąd garnizonowy prawa do obrony oskarżonego, stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą (art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k.), Sąd Najwyższy uznał kasację za oczywiście zasadną w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k., uchylił zaskarżony wyrok w całości i przekazał sprawę Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.